

KOCHAM TEATR

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

ZESZYT 30

Tankred Dorst

**Król Zofius
i Cudowna Kura**

Szczecin, maj 2011

Skład i opracowanie: Paweł Wójcik

Wydawca:
TEATR LALEK „PLECIUGA”
Pl. Teatralny 1
71-405 Szczecin
tel.: 91/44 55 100

Opieka merytoryczna - doradcy metodyczni Zachodniopomorskiego Centrum

Doskonalenia Nauczycieli w Szczecinie

www.zcdn.edu.pl

Szczecin, luty 2011
Wydanie I

TEATR LALEK „PLECIUGA”

zaprasza widzów:

- na przedstawienia dla dzieci, młodzieży i dorosłych;
- do lektury gazetki teatralnej „Gabit”;
- na lekcje teatralne
- W trakcie 45 minutowego spotkania z aktorem po spektaklu można zapoznać się z niektórymi tajnikami jego pracy na scenie, zajrzeć w teatralne kulisy, zdobyć podstawową wiedzę o technikach lalkowych.
- **na warsztaty teatralne dla grup zorganizowanych**
 - Jeżeli chcecie poznać magiczny świat teatru, odkryć tajemnice warsztatu scenicznego, nauczyć się pracy z głosem i ciałem, zdobyć praktyczne umiejętności tworzenia lalek i elementów scenografii, zapraszamy.
 - Zainteresowanych nauczycieli przedszkoli, szkół podstawowych i ponadpodstawowych prosimy o kontakt telefoniczny (91/44 55 114) lub mailowy(educacja@pleciuga.pl) z Magdaleną Bogusławską.
- **na warsztaty teatralne dla nauczycieli.**

Zeszyty metodyczne dostępne są w Biurze Obsługi Widzów

www.pleciuga.pl
Teatr Lalek „Pleciuga”
pl. Teatralny 1
71- 405 Szczecin
tel./fax.: 91/ 433 58 04
91/44 55 114

Tankred Dorst

Król Zofius i Cudowna Kura

Spis treści:

WSTĘP	4
Zajęcia przeznaczone dla uczniów klasy II - III.	5
Zajęcia zintegrowane z elementami języka niemieckiego dla klasy III	10
Zajęcia są przeznaczone dla uczniów klas 4-6. Mogą być realizowane na godzinie wychowawczej lub języku polskim.	14
Zajęcia są przeznaczone dla uczniów gimnazjum, ale mogą być też realizowane w szkole podstawowej w klasach 5-6.	16

WSTĘP

„Był sobie król, był sobie...”

Fragment tej znanej dziecięcej piosenki urwanej nagle nabiera nowego sensu, gdy obejrzymy spektakl „Król Zofius i Cudowna Kura” Tankreda Dorsta w reżyserii Petra Nosalka prezentowany w Teatrze Lalek Pleciuga.

Jest to historia starego króla, jego wnuczki i kury, która stała się przyczyną konfliktu tych dwojga bliskich sobie osób. Ona-kura, przerywając władcy poranną przemowę, rozzłościła go. Mała Rozalinda nie chciała rozstawać się z cudownym ptakiem, więc musiała opuścić dwór. Opowiedziana historia pokazuje wyraźnie charaktery bohaterów. I tak jak przysłało na baśń są pozytywne i negatywne postaci, wszystko kończy się dobrze, ale tylko na pozór wszystko jest jak w baśni. Przecież król był dobry, a nagle zaczęła mu przeszkadzać obecność kury i jej głos. Krzyczał, wrzeszczał tak mocno, że uciekali od niego nie tylko ludzie, ale i przedmioty postanowiły opuścić zamek. Właśnie Zofius „Był sobie..”, dla siebie, z sobą. Oglądamy baśń, która niesie wiele różnych problemów. Pokazuje widzowi, jakie następstwa mogą mieć egoistyczne zachowania, ale też bezinteresowność, przyjaźń, miłość. Bohaterowie są barwni, śmieszni, spontaniczni, ale i bardzo mądrzy. I to często ci najmłodszy wiedzą, co jest dobre. To spektakl dla małych i zupełnie dużych. Może każdy powinien pomyśleć, czy częściej bywa Zofiusiem czy Rosalindą.

Przedstawione w zeszycie propozycje metodyczne są próbą pokazania, że sztukę tę można oglądać i omawiać nie tylko w szkole podstawowej, ale i w gimnazjum, a i rodzice też mieliby nad czym się zadumać.

Współczesny człowiek (ten mały i ten dorosły) też potrzebuje baśni, sam je lubi tworzyć, wymyślać, bo one pozwalają mu zrozumieć świat, obłaskawić to, co trudne, bolesne, doświadczyć dobra i zła. Dają siłę, by zmagać się z własnymi słabościami i patrzeć życzliwie na innych.

Oby żaden król nie „Był sobie...”, ale innym-to takie baśniowe marzenie!

Małgorzata Roszak

Załącznik nr 2

Tadeusz Różewicz List do ludożerców

Kochani ludożercy
nie patrzcie wilkiem
na człowieka
który pyta o wolne miejsce
w przedziale kolejowym

zrozumcie
inni ludzie też mają
dwie nogi i siedzenie

kochani ludożercy
poczekajcie chwilę
nie deptajcie słabszych
nie zgrzytajcie zębami

zrozumcie
ludzi jest dużo będzie jeszcze
więcej więc posuńcie się trochę
ustąpcie
kochani ludożercy
nie wykupujcie wszystkich
świec sznurowadeł i makaronu
nie mówcie odwróceniem tyłem:
ja mnie mój moje
mój żołądek mój włos
mój odcisk moje spodnie
moja żona moje dzieci
moje zdanie

Kochani ludożercy
Nie zjadajmy się Dobrze
bo nie zmartwychwstaniemy
Naprawdę

Ćwiczenie 3

W poniższych wypowiedzeniach wykreśl zaimki lub zastąp je innymi wyrazami.

Moja mama powiedziała mojemu bratu o moich kłopotach. On wysłuchał tego wszystkiego i bardzo się tym przejął. Mnie od tego rozboleła moja głowa, więc postanowiłam przejść się sama ze sobą na spacer. Ta przechadzka dobrze mi zrobiła i mój humor mi się poprawił. Dobrze, że moi bliscy mnie wspierają i mogę liczyć na moją rodzinę.

Zajęcia przeznaczone dla uczniów klasy II - III przed i po obejrzeniu spektaklu teatralnego pt. „Król Zofius i Cudowna Kura”. Powinny trwać kilka dni.

Blok tematyczny: „ Kochajmy zwierzęta ”

Temat: Czy przyjaźń ze zwierzętami pomaga w życiu?

Cele ogólne:

- rozbudzanie wyobraźni,
- rozwijanie umiejętności manualnych,
- kształtowanie poczucia tolerancji, zrozumienia i szacunku wobec innych,
- kształcenie wrażliwości wobec innych stworzeń.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, jak zachować się w teatrze i co to znaczy świat fikcyjny,
- wypowiada się samodzielnie na dany temat,
- wyodrębnia elementy scenografii,
- omawia treści zawarte w sztuce teatralnej,
- określa cechy charakteru bohaterów,
- wyodrębnia przebieg wydarzeń,
- rozumie potrzebę tolerancji, zrozumienia i szacunku wobec innych,
- wie jak opiekować się zwierzętami domowymi,
- współtworzy regulamin opiekuna zwierząt,
- poprawnie przepisuje tekst,
- śpiewa piosenkę,
- tworzy neologizmy,
- wykonuje pracę plastyczną korzystając ze swojej wyobraźni,

- rozwiązuje zadania tekstowe,
- potrafi współpracować w zespole,
- tworzy opis twórczy,
- czyta poprawnie tekst,
- słucha czytanego tekstu ze zrozumieniem,
- dopasowuje opis do narysowanego zwierzaka - dziwaka.

Metody:

- miniwykład,
- rozmowa kierowana.

Formy pracy:

- indywidualna,
- grupowa.

Materiały dydaktyczne:

- kartki formatu A4, pastele oleiste lub kredki „Bambino”,
- zdjęcia zwierząt przyniesione przez dzieci, magnesy,
- odtwarzacz, nagranie piosenki „A ja mam psa”, skserowany tekst piosenki dla uczniów, nagrane piosenki o zwierzętach,
- skserowana na kartach formatu A4 liniatura.

Przebieg zajęć:

1. Przed udaniem się na spektakl nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat sztuki, którą mają obejrzeć. Prosi o zwrócenie uwagi na scenografię, użycie środków multimedialnych oraz zagadki, które pojawiają się podczas przedstawienia, a także o przyniesienie zdjęć domowych pupili.

2. Po obejrzeniu spektaklu nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat użytych środków scenicznych (rekwizyty, dekoracje, muzyka, światła, środki multimedialne), ich znaczeniu i wpływie na odbiór sztuki.

3. Prowadzący omawia z dziećmi treść przedstawienia, wskazując bohaterów i ich cechy. Zwraca uwagę na moment ucieczki Rozalindy z Belindą i konsekwencje tego wydarzenia na życie króla (opustoszenie świata bez bliskich).

Załącznik nr 1

KARTA PRACY – ZAIMKI

Ćwiczenie 1

W poniższych zdaniach podkreśl błędnie użyte wyrazy i zapisz poprawną wersję wypowiedzenia.

WERSJA BŁĘDNA	WERSJA POPRAWNA
Chłopczyk zdenerwował się i podbiegł do jego mamy.	
Małgosia pobiegła do domu i dopiero tu czuła się bezpieczna.	
Wkrótce nadejdą silne mrozy i teraz będzie bardzo zimno.	
Jesteś mi potrzebny tu i wtedy.	
Antek, Tadek i Wiesiek to są właśnie moi przyjaciele.	

Ćwiczenie 2

Pamiętając o zasadach stosowania długich i krótkich form zaimków, uzupełnij wypowiedzenia właściwymi wyrazami.

Widziałam (ty) dziś przed lekcjami. (Ona) to dobrze! Nie musi (on) opowiadać żadnych historii. (Ja) się to wcale nie podobało i winna jesteś (ja) przeprosiny. Gniewam się na (ty)

- nadużycia zaimka

Nauczyciel pyta uczniów o to, jakiego zaimka nadużywał król Zofius, bohater obejrzanej przez nich sztuki.

Uczniowie zapewne bez trudu wskażą zaimki: *ja, mnie, mój, moja* i będą wspólnie zastanawiać się, o czym może świadczyć nadużywanie tych właśnie zaimków i do czego może prowadzić; warto przemyśleć, na ile my, widzowie, jesteśmy w stosowaniu tego zaimka podobni do króla Zofiusa i poszukać przykładów na podobne zachowanie.

Nauczyciel prosi uczniów o przeczytanie wiersza Tadeusza Różewicza *List do ludożerców* (podręcznik, ksero) i wskazanie elementów wspólnych dla sztuki i wiersza. Uczniowie zapewne zauważą podobieństwo użytych zaimków oraz krytykę postawy egoizmu i egocentryzmu w obu tekstach.

Na zakończenie nauczyciel prosi o wskazanie w wierszu elementów charakterystycznych dla formy listu (otwartego) i uzasadnienie tytułu wiersza.

Nauczyciel prosi uczniów, by jako pracę domową napisali do króla Zofiusa list, w którym poproszą go o zmianę postępowania.

PRACA DOMOWA:

Napisz do króla Zofiusa list, poproś go w nim o to, aby już nigdy nie postępował tak, jak na początku akcji sztuki. Uzasadnij swoją prośbę. Pamiętaj o formach grzecznościowych.

Anna Szuflińska nauczyciel języka polskiego w Gimnazjum nr 7 im. Sybiraków w Szczecinie; ekspert przedmiotowy języka polskiego w ZCDN-ie

4. Prowadzący prosi dzieci o pokazanie i omówienie przyniesionych zdjęć pupili domowych. Uczniowie pokazują fotografie, przyczepiając je magnesami do tablicy i opowiadają o swoich zwierzątkach, ich przyzwyczajeniach, upodobaniach. Nauczyciel stara się uświadomić dzieciom wdzięczność zwierząt za okazywane im serce i opiekę.

5. Nauczyciel dzieli dzieci na 4 zespoły i prosi o opracowanie regulaminu opiekuna zwierząt domowych (psa, kota, rybek, chomika), czyli co powinien robić opiekun, aby zwierzę było zdrowe i szczęśliwe. Następnie dzieci przedstawiają swoje regulaminy

i starają się znaleźć wspólne punkty, które nauczyciel zapisuje na tablicy. Powstały regulamin opieki nad zwierzętami domowymi dzieci zapisują w zeszytach.

Przykładowy regulamin opiekuna zwierząt:

1. *Dbaj o świeże i dobre pożywienie.*
2. *Sprzątaj klatkę, akwarium, legowisko.*
3. *Pielęgnuj zwierzątko.*
4. *Dbaj o czystość i higienę.*
5. *Baw się ze zwierzątkiem.*
6. *Nie narażaj go na niebezpieczeństwo.*

6. Prowadzący włącza dzieciom nagranie piosenki „A ja mam psa” Wandy

Chotomskiej:

Gdzie ta mała się podziała? - woła tata.

- Co ta mała zmalowała? - mówi brat.

*Ciągle tylko: - Taka mała, taka mała,
krasnoludek, okruszyna, pchełka, skrzat!*

*A ja mam psa, a ja mam psa,
przyniosłam go z podwórza.*

*A ja mam psa, małego psa,
dla niego jestem duża.*

Malutki jest i biedny jest,

bo wcale nie miał domu.

- Tatusiu, spójrz, ten pies już wie,

że duża chce mu pomóc!

Bo ja mam psa, bo ja mam psa,

przyniosłam go z podwórza.

Bo ja mam psa, małego psa,

dla niego jestem duża!

- Przy tej dużej to nie zginę - myśli piesek.

- Duża wzięła mnie do domu, dała jeść.

I wykąpie mnie ta duża, i uczesze.

Z taką dużą to na świecie dobrze jest!

Bo ja mam psa, a pies ma mnie

i wie, że już nie zginie.

Więc cieszy się, że znalazł dom

i dużych ma w rodzinie.

Pomogłam mu i on mi też

trochę w życiu pomógł.

Bo kto tu jest, no kto tu jest

najmniejszy teraz w domu?

Bo ja mam psa, bo ja mam psa,

przyniosłam go z podwórza.

Wprowadzenie:

Założeniem lekcji jest wskazanie uczniowi zagrożenia, jakie niesie ze sobą używanie zaimków niezgodnie z przyjętymi zasadami i to zarówno w warstwie językowej jak i psychiczne, społecznej. Lekcję można przeprowadzić w klasie pierwszej lub drugiej gimnazjum po omówieniu zaimka jako części mowy lub klasie piątej - szóstej szkoły podstawowej (wówczas należy lekcję przeprowadzić na dwóch godzinach lekcyjnych). Konieczne jest, aby lekcja odbyła się po obejrzeniu spektaklu w Teatrze Pleciuga *Król Zofius i cudowna kura*. Najlepiej jeśli uczniowie podczas lekcji mogliby siedzieć wokół jednego dużego stołu zestawionego z ławek.

Przebieg lekcji:

Po zapisaniu tematu lekcji nauczyciel kładzie na środku stołu kartkę z napisem *RACJA* i prosi uczniów, aby podali znaczenia tego wyrazu (racja – 1. Zgodność z rzeczywistością, 2. Argument dowodzący słuszności, 3. Uzasadniona przyczyna, powód, 4. Wyznaczona porcja).

Nauczyciel bierze kartkę ze stołu i mówiąc; *To jest moja racja*, zapisuje dowolne zdanie na odwrocie kartki. Następnie kartkę biorą kolejno inni uczniowie – nie obowiązuje żaden porządek – i z tymi samymi słowami zapisują swoje przekonania na kartce.

Kiedy już wszyscy chętni wezmą udział w eksperymencie, nauczyciel zadaje pytanie, czyja właściwie jest kartka/racja, skoro każdy mówił o niej „moja”.

Ten eksperyment można przedłużyć, stawiając uczniów w dwóch różnych końcach sali i każąc im stwierdzić, gdzie jest *tam*, a gdzie *tu*.

W dyskusji uczniowie wraz z nauczycielem formułują wniosek, że znaczenie zaimka jest niesamoistne i niejednoznaczne, ale zależy zawsze od kontekstu wypowiedzenia: nadawcy, odbiorcy, sytuacji, sąsiedztwa wyrazów w zdaniach poprzedzających.

Uczniowie wspólnie z nauczycielem redagują wniosek mówiący o tym, że błędy wynikają z:

- użycia niewłaściwego zaimka
- użycia niewłaściwej formy zaimka

Zajęcia są przeznaczone dla uczniów gimnazjum, ale mogą być też realizowane w szkole podstawowej w klasach 5-6.

TEMAT: **WAŻNE TO JEST, CO JEST MOJE?, czyli fatalne skutki nadużycia zaimka.**

Cele lekcji – uczeń:

- rozumie wymowę dzieła teatralnego,
- dyskutuje o przedstawieniu,
- formułuje własne zdanie i jego uzasadnienie,
- wskazuje podobieństwa w różnych tekstach kultury,
- zna i respektuje zasady użycia zaimka,
- uważnie posługuje się zaimkiem,
- wskazuje i poprawia błędy w użyciu zaimków.

Formy i metody:

- praca indywidualna,
- dyskusja,
- wykład nauczyciela,
- praca wspólna.

Materiały:

Wiersz T. Różewicza *List do ludożerców* (załącznik nr 2)

Karta pracy (załącznik nr 1)

Dowolnie wybrany przedmiot lub kartka z zapisem np. RACJA

Czas trwania lekcji:

45 minut (90 minut w klasie, w której zaimki są dopiero wprowadzane lub ich znajomość jest słaba).

Bo ja mam psa, małego psa,

dla niego jestem duża!

Nauczyciel omawia z dziećmi treść utworu. Rozdaje im tekst i uczy śpiewać.

7. Nauczyciel prosi dzieci o przypomnienie nazw stworzeń, które zostały wymienione w przedstawieniu w zagadkach dla króla (kociopsionek, trąbonur, słonioryjek, motylek, ślimorek, itp.). Prosi dzieci, aby wymyśliły swoje zwierzaki - dziwaki, a następnie je narysowały. Przypomina zasady tworzenia prac plastycznych, rozmieszczenia postaci na kartce, kolorystyce. Rozdaje potrzebne materiały. Podczas rysowania prowadzący może włączyć dzieciom piosenki o zwierzętach, co jakiś czas przypominając nowo poznaną „A ja mam psa”.

8. Prowadzący wraz z uczniami przygotowuje wystawę prac i omawia ją.

9. Nauczyciel z uczniami układa i rozwiązuje zadania tekstowe dotyczące ilości wszystkich narysowanych zwierzaków - dziwaków i zgromadzonych fotografii zwierząt domowych dzieci. Modyfikuje zadania, zmieniając ich ilość, grupując je według jakiejś cechy lub mieszcząc w zbiorach.

10. Jako zadanie domowe dzieci tworzą pisemnie opis zwierzaka - dziwaka, którego namalowały. W opisie uwzględniają sposób opieki nad wymyślonym stworzeniem, jego upodobania, przyzwyczajenia. Nauczyciel daje kilka dni na wykonanie opisu i prosi o wykonanie go na przygotowanych kartkach.

11. Po przyniesieniu gotowych prac w uzgodnionym dniu, nauczyciel losuje je pomiędzy dziećmi. Daje czas na zapoznanie się z opisem. Uczniowie pojedynczo czytają na głos poszczególne prace, a pozostałe dzieci starają się wskazać zwierzaka – dziwaka z wystawy, który odpowiada opisowi. Na wystawie mogą zostać umieszczone obok zwierzaków - dziwaków opisy.

Iwona Skiba nauczycielka kształcenia zintegrowanego z językiem angielskim w SP 61; przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie; ekspert – wykładowca w ramach projektu Turystyka Wspólna Sprawa z zakresu „Animacja turystyki dzieci i młodzieży” przy Europejskim Funduszu Społecznym; wykładowca metodyki nauczania języków obcych w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli „Dys...Kurs” oraz metodyki wczesnoszkolnej w Collegium Balticum; autorka i współrealizatorka programu kolonii dla najmłodszych „Kolorowe wakacje” przy współpracy z Biurem Podróży i Turystyki „Globtour”.

Zajęcia zintegrowane z elementami języka niemieckiego dla klasy III szkoły podstawowej. Przeprowadzamy je się po obejrzeniu przedstawienia pt. „Król Zofius i Cudowna kura” w Teatrze Lalek „Pleciuga” w reżyserii Petr’a Nosálka

BLOK TEMATYCZNY: NA ZAMKU

TEMAT DNIA: Mieszkańcy zamku

Rodzaje aktywności:

- edukacja polonistyczna,
- edukacja muzyczna,
- elementy języka niemieckiego.

Cele ogólne:

Rozwijanie zainteresowania językiem niemieckim,
Rozwijanie twórczej aktywności dziecka.

Cele operacyjne:

Uczeń potrafi:

- wypowiedzieć się na temat przedstawienia w postaci logicznie zbudowanych zdań,
- wymienić postaci występujące w przedstawieniu,
- pogrupować rzeczowniki w tabeli z podziałem na osoby, rośliny i zwierzęta oraz przedmioty,
- nazwać mieszkańców zamku w języku niemieckim,
- zainscenizować rozmowę mieszkańców zamku w zwierzęcych językach.

Formy pracy:

Określamy cechy wybranych bohaterów i podajemy sytuację, w której się one ujawniły. Nie nazywamy jednak cech króla, ale innych dowolnych postaci.

Teraz zajmujemy się Zofiusiem. W tabeli umieszczamy cechy idealnego króla

i cechy Zofiusa. Dobrze byłoby porozmawiać, skąd znamy cechy idealnego króla (baśnie, legendy, kroniki). Uczniowie przywołują sytuacje, zachowania, na podstawie których nazwali cechy Zofiusa. Tabela może wyglądać na przykład tak:

Cechy	
Idealnego króla	Zofiusa
mądry, rozważny, opanowany, sprawiedliwy, troszczy się o swoich poddanych ...	zarozumiały, samolubny, nerwowy, wybuchowy, lubi przemawiać, próżny (chce, żeby wszyscy go słuchali)...

Na podstawie tabeli i przywołanych sytuacji uczniowie wysuwają wnioski będące odpowiedzią na pytanie zawarte w temacie.

Odwołując się do pracy domowej uczniów, prosimy, by chętni opowiedzieli nam o sytuacji, gdy to o nich można by powiedzieć: „**Krzyczy, wrzeszczy straszna rzecz...**”

Wspólnie szukamy rozwiązań, jak radzić sobie z gniewem, złością tak, by nie krzywdzić siebie i innych. Jest to burza mózgów. Zbieramy wszystkie pomysły uczniów, ale zwracamy uwagę, żeby to były działania, które nikogo nie krzywdzą.

Praca domowa: Napisz, który ze sposobów radzenia sobie ze złością, gniewem jest według ciebie najlepszy. Uzasadnij swój wybór.

Małgorzata Roszak nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 48 w Szczecinie; *ekspert przedmiotowy języka polskiego w ZCDN-ie.*

Zajęcia są przeznaczone dla uczniów klas 4-6. Mogą być realizowane na godzinie wychowawczej lub języku polskim.

Przed obejrzeniem spektaklu uczniowie wykonują ćwiczenie: Zapiszcie sytuację, gdy byliście niemili dla kogoś i jakie to miało konsekwencje.

Temat: „**Krzyczy, wrzeszczy straszna rzecz... „I co z tego wynikało?**”

Cele

Uczeń:

świadomie uczestniczy w odbiorze dzieła teatralnego,

wskazuje i nazywa składniki sztuki teatralnej,

dostrzega różne aspekty sytuacji,

zauważa problemy, prezentuje własną opinię, uzasadnia ją,

ocenia postępowanie bohatera, wskazując jego cechy, postępowanie,

słucha uzasadnienia innych, negocjuje, szuka kompromisu,

buduje pozytywne relacje z innymi,

twórczo rozwiązuje problemy.

Metody i formy: burza mózgów, praca indywidualna i całej grupy.

Środki dydaktyczne: program teatralny, plakat sztuki „Król Zofius i Cudowna Kura”

Przebieg lekcji

Po obejrzeniu spektaklu uczniowie dzielą się wrażeniami. Mówią, co im się podobało, co nie. Nazywają składniki sztuki teatralnej (np. scenografię, kostiumy, grę aktorów, muzykę).

Zapisujemy temat lekcji i pytamy uczniów, czy wiedzą, o kim jest mowa.

Wskazujemy bohaterów sztuki (możemy ich podzielić na pierwszoplanowych, drugoplanowych), określamy ich wzajemne relacje- kto jest kim i dla kogo.

- grupowa,

- indywidualna.

Metody pracy:

- rozmowa kierowana,

- aktywność twórcza,

- zintegrowana nauka języka niemieckiego.

Warunki pracy:

sala do zajęć zintegrowanych,

czas trwania zajęć: ok. 90 minut.

Przebieg zajęć:

Pytasz dzieci, czy ktoś potrafi opowiedzieć, o czym było przedstawienie pt. „Król Zofius i Cudowna kura”, które obejrzały w Teatrze Lalek „Pleciuga” (jedno lub kilkoro dzieci opowiada).

Ustalasz wspólnie z uczniami główne postaci występujące w przedstawieniu (Król Zofius, kura – Melina, Rozalina) Próbujesz ukierunkować rozmowę na przedmioty, które otaczały króla i na to, co się z nimi działo.

Ustalasz z dziećmi, dlaczego przedmioty, osoby i rośliny z otoczenia króla go opuszczały. Dzieci wymieniają przedmioty, rośliny, ty zapisujesz na tablicy słowa: tron, parasol, służba, buty, chustka, kura, stolik, filiżanka, szczotka, telewizor, lampa, szafa, ryba z herbu, palma, itp.) Proponujesz nazwać te wyrazy jednym słowem. **Są to rzeczowniki.** Do zeszytu wklejasz tabelę z podziałem na rzeczowników na osoby, rzeczy, rośliny i proponujesz , aby dzieci wpisały te rzeczowniki w odpowiednie miejsce.

Proponujesz dzieciom, aby wymieniły tych mieszkańców zamku, jakich zawsze spotykali w baśniach i podajesz ich nazwy w języku niemieckim. Dzieci zapisują słowa do zeszytu, mogą obok niemieckiej nazwy narysować mały rysunek „przypominając”, np. zamiast pisać po polsku.

Materiał językowy:

król – der König

królowa – die Königin

królowna – die **Prinzessin**

smok – der **Drache**

rycerz – der **Ritter**

kucharz – der **Koch**

duch – der **Geist**

Proponujesz zabawę w **pantomimę**. Mówisz dziecku na ucho zdanie po niemiecku i proponujesz, aby naśladowało wybraną postać – mieszkańca zamku, „Du bist der Geist”, „Du bist der König”, „Du bist die Königin”, itd (wybierasz nowo poznane postaci, podpowiadasz dziecku jakieś cechy, np. król siedzi na tronie, kucharz miesza potrawę, królowa wachluje się chusteczką itp.), reszta klasy ma odgadnąć o jakiego mieszkańca zamku chodzi i nazwać go po niemiecku.

Następnie proponujesz zabawę na zamku króla Zofiusa. Dzieci w myślach przenoszą się na zamek i rozmawiają ze sobą w języku :

- kurzym (ko, ko, ko)

- kaczym (kwa, kwa, kwa)

- kocim (miau, miau, miau), itp.

Wracasz do treści przedstawienia i pytasz dzieci: „Czy podobało im się zachowanie króla?” Proponujesz zapisanie kilku rad, jakie dzieci dałyby Zofiusowi. Spisujecie na tablicy rady podane przez uczniów.

Proponujesz zapisanie morału, jaki wyciągnęły z tego przedstawienia, np. **Należy być miłym dla wszystkich, a nie zapatrzonym w siebie egoistą.**

Na koniec zabawcie się głuchy telefon „**Stille Post**” w celu zapamiętania mieszkańców zamku w języku niemieckim.

ZAŁĄCZNIK:

Tabela do rozpoznawania rzeczowników:

Osoby	Rośliny i zwierzęta	Przedmioty

Ewa Szpakowska nauczycielka nauczania zintegrowanego i języka niemieckiego w SP 10 w Szczecinie nauczyciel dyplomowanym z 28 letnim stażem pracy. Wdrażała wiele projektów edukacyjnych, między innymi była współautorką i koordynatorką projektów z elementami języka obcego pt. **”Mój Szczecin- był – jest - będzie”** oraz **„Koleżanki koledzy i ja”** realizowanymi na podstawie przedstawień teatralnych Teatru Lalek „Pleciuga”. Otrzymała stypendium z Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji - Agencji Narodowej Programu Sokrates i przebywała na kursie językowym w Wiedniu (finansowanym przez Unię Europejską w ramach programu SOCRATES – COMENIUS 2.2c).